

Почитаемо събрание, драги сливенки и сливенци! *)

Преди 35—40 години, вървамъ, мнозина отъ тукъ при-
сътствуващитѣ си спомнятъ, въ Сливенъ живѣеха двама вид-
ни сливенци, които често незаслужено предизвикваха гаври
въ нѣкои сливенски зевзеци. Едина отъ тѣхъ говорѣше ста-
рогръцки като малцина модерни гърци, четѣше въ ориги-
наль Платона и Аристотеля, а живѣеше като Диогена. Често
той въ състояние на религиозенъ екстазъ ходѣше по Сини-
тѣ камъни, поставяше си криле и се опитваше да хвърчи.
Другиятъ—виденъ чиновникъ, като гледаше сливенския вѣ-
търъ, какъ често разхвърля керамидитѣ по сливенскитѣ къ-
щи и причинява щети на гражданитѣ, даваше идея за под-
пушване съ стена Асѣновското устие и съ канали да пуца бу-
шующия тамо сливенски вѣтъръ за разхлада сгорещенитѣ гла-
ви на много сливенски хлевоустници. Минаха се 40 год. отъ
тогава, посредствомъ напредъка на техниката днесъ небото
гъмжи отъ аероплани, а обширнитѣ американски и герман-
ски полета се напояватъ чрезъ силата на доскоро неизполз-
вания вѣтъръ. Сжщо е и съ разработването и използването
на сливенското Краставо поле, до вчера—мечта, днесъ—дей-
ствителностъ, затова ще ви моля да пожертвате вниманието
и търпението си да изслушате по тоя въпросъ реферата ми
на тема:

Оросяване, наторяване и засаждане на Краставо поле край гр. Сливенъ.

„Съ трудъ, умъ и постоян-
ство планини се вдигатъ“.

Ст. Михайловски.

Сливенъ е единъ отъ малкото български градове взели
активно участие въ нашето черковно и политическо осво-
бождение. Разположенъ въ политѣ на Стара-планина, която
е давала удобно убежище на свободолюбивото му население,

* Рефератътъ е държанъ на Благовещение (8-ми априль 1931 г.) въ
Сливенското читалище „Зора“, дето се избра комитетъ за реализиране
въ съставъ: Сливенски градски кметъ, двама мѣстни инженери,
лѣсничей, агрономи, представ. на Д вото за економическото повдигане
града и представителъ на Сливенската Културна дружба—София.